

DÉL-MAGYARORSZÁG

A MAGYAR SZOCIALISTA MUNKÁSPÁRT LAPJA

56. évfolyam, 261. szám

Ára: 50 fillér

Péntek, 1966. november 4.

Tíz esztendő

A tőkés országok egyikében-másikában az elmúlt napok során hangoskodó ünnepségeket rendeztek egyes emigrációs magyar csoportok, a megbukott reakciós rendszer képviselői. A tíz évvel ezelőtti ősz emlékéit akarták felidézni azok, akik fegyveres ellenforradalommal támadtak hazánkra, a magyar népre. Letűnt múltat idéztek, akik annak idején a megtevesztett, az ítélőképességükben, tisztánlátásukban megzavart rétegekre, a fiatalok némely könnyen felheccelhető csoportjára számítottak, de elszámították magukat. Mert a vagyonukat, népi nyomó hatalmukat visszaszóró kizsákmányoló és imperialista támogatók elfeledkeztek a pártokról, a kommuniszták pártjáról, amely élt és harcolt a fasiszta elnyomatás legkínzóbb esztendeiben is. Elfeledkeztek a dolgozó nép egészségesen gondolkodó tömegeiről, elfeledkeztek a hazájukat szerető forradalmi magyar erőkről.

Feléledt, mozgósított a párt a véres tragikus napokban is. Egy évtizede immár, hogy a válságos időkben kemény és bátor harcok közepette újjászülött pártunk, a Magyar Szocialista Munkáspárt, megalkult a forradalmi munkás-paraszt kormány és ellentámadásra mozgósította a hazafias forradalmi tömegeket, amelyek — vállalva a segítségül hívott szovjet alakulatokkal — véget vetettek a gyilkos pusztításnak.

Egy évtized telt el azóta. Nem könnyű, nem gondoktól, küzdelmekből mentes, de a céltudatos, egyenes vonalú fejlődést szolgáló, eredményes évtized.

Sok minden történt ebben a tíz évben. Sok mindennel gyarapodtunk, gyarapodott az ország, gyarapodott a lakosság, átalakulások ment át a társadalom szerkezetén, a mezőgazdaság átszervezésével leraktuk a szocializmus alapjait. A logi, anyagi gazdagodásnál nem kisebb jelentőségű az az egészséges közszellem, a bizalomnak, a szocialista demokráciának a légköre, amely ma hazánkra jellemző. S a munkakezdő, amely csak olyan népnek lehet igazán sajátja, aki a számára kedvező, számára leginkább alkalmas életformát választotta magának. A magyar nép tíz esztendővel ezelőtt a történelmi választáson ismételt a szocialista életformát, a szocialista építést választotta, mert megtanulta, hogy csak ez jelentheti mindannak megszűnését, ami a múlt keserű nélkülözése, jogfosztottsága volt, és ez boldogulásának egyetlen útja.

Beváltotta-e ezeket a reményeket az elmúlt évtized? Milyen tanulmányai lehetnek ennek a tíz esztendőnek?

A válasz természetesen a nézőponttól is függ. Akiknek azonban nemzetük boldogulása a legfontosabb, csakis azt vonhatják le a tények alapján tanulságot, hogy amikor a magyar dolgozók tíz esztendővel ezelőtt a szocializmust választották végleges életformának és munkájukkal a párt, a kormány mellett álltak, akkor helyesen cselekedtek. Mert mindaz, ami az elmúlt évtizedben — de hozzátehetjük, hogy a felszabadulás óta eltelt időben — létrejött, amivel szebb, emberibb és jobb lett az életünk, mindazt csakis a szocialista építésnek köszönhetjük. Mindaz, aminek ma örülni tudunk, amire büszkések vagyunk: a szocializmus lényéből, lényegéből fakadt.

Nem szégyen beszélnünk róla, hogyan állunk ebben a hazában a felszabadulás előtt. Mai életünk, lehetőségeink, ember-séges viszonyaink gyökeresen különböznek a letűnt időkötől. Ha csak az elmúlt tíz évet nézzük is, tények, adatok sora bizonyít. Egy évtized alatt 68,6 százalékkal nőtt a munkások és alkalmazottak egy főre jutó reáljövedelme, a parasztságé pedig 40 százalékkal. Többet eszünk, jobban öltözködünk, egyre több háztartás szerzi be a könnyedséget hozó gépeket, több jut szórakozásra, tv-re, mozira, színházra, nyaralásra, és bármennyire terhesek is lakásgondjaink, mégis csupán az elmúlt öt évben egymillió ember költözött új lakásba. Többet költenek, mégis többet takarékoskodnak is az emberek, hiszen a bankbetétkönyvecskéik összege kétszer annyit mutat most, mint tíz esztendővel ezelőtt.

A fejlődésnek, az életkörülményeknek, a biztonságos megélhetésnek kétségtelenül bizonyítékai ezek a kiragadott példák. Magukban véve azonban nem mondanak elégét. A legnagyobb értéke annak van, hogy nem hiábavaló a munka Magyarországon, hogy érdemes dolgozni, küzdeni, alkotni. Tisztelete, becsülete és eredménye van a munkának, s ezt az eredményt csakis létrehozói élvezik. Emberi dolog, hogy mindig többet és többet szeretnénk. Elégedetlenek is vannak közöttünk. Nem

az örök akadékoskodókról, rendszerünk kárára is csomót kereső ellenségeiről beszélünk, hanem azokról a jószándékú elégedetlenekről, akik még többet szeretnének máris, afféle „adjuramisten mindjárt” alapon. Mindannyian szeretnénk a még gyorsabb, a még nagyobb tempójú fejlődést, és teszünk is érte. Számos intézkedés, terv, elgondolás szolgálta ezt, és szolgálja ezután is. Ezt segítette elő a dolgozó parasztság, amikor a termelőszövetkezeti útra lépett. Ennek érdekében került végrehajtásra a nagyvállalatok összevonása, az ipari átszervezés, ennek érdekében látott hozzá a kormány az új gazdasági mechanizmus bonyolult nagy munkája véghezviteléhez. Jobban, okosabban, gyorsabban — ez mindannyiunk közös kívánsága. De sohasem keverhetjük össze a realitást az illúziókkal. Az elmúlt tíz évnek is éppen az egyik nagy tanulsága, hogy mindenkor reálisan mérte fel lehetőségeinket, és ennek megfelelően léptünk hol nagyobb, hol kisebbet előre.

Ha a realitásokon belül esetenként mégis gyorsabban, nagyobb lépésekkel akarunk előre jutni, akkor továbbra is e tíz esztendő másik nagy tanulságára kell gondolnunk: nem óhajokan, hanem saját munkánkon múlik elképzeléseink valóra váltása. A magyar nép két keze munkájával, szellemi erejével alkotta meg mindazt, ami érték, becsületes és szép hazánkban. Ez volt a biztosítéka előrehaladásunknak: az emberek munkakedve, a párt és a tömegek összeforrottsága.

Biztosíték! Sokaknak ismerősen cseng ez a szó, ez a gondolatfelvetés. Az ellenforradalom leverése után ellenségeink azaz a jószándékú, de megtevesztett emberek körében, hogy mindenáron biztosítékot követeltek. Mi a biztosíték arra — kérdezte ki álszentül, ki valóban aggódva —, hogy a párt, a munkás-paraszt kormány valóban a boldogulás útján vezeti a népet, és nem térnek vissza a hibás módszerek? A kérdésre semmiféle garancia, semmiféle hangzatos szó nem felelt, de a párt vezetői felhívták a figyelmet arra, hogy sem jobbra, sem balra nem szabad elteríteni magunkat a marxizmus-leninizmustól, érvényesülnie kell a párt, a munkáosz-tály vezető szerepének. S a párt következetes politikájának érvényre jutásával, megvalósulásával a magyar nép mindjobban kezdte érezni, hogy ő maga a biztosíték. Az ő munkája, helytállása, alkotó készsége és alkotó ereje biztosítja a magyar jövőt.

E felismeréssel növekedett meg a korábbinál sokkalta nagyobbra a munkások, parasztek, értelmiségiek és más hivatásbeliek munkakedve, és szilárdult meg, vált elszakíthatatlanná a kölcsönös bizalom a párt, a kormány és a dolgozó nép között. Ma minden gondolkodó, tisztességes ember tudja nálunk: nagy utat tetünk meg azóta, hogy a csaknem reménytelennek tűnő napokban Kádár János elvtárs vezetésével újjászülött a párt, megalakult a nép érdekeit képviselő kormány és harcba hívott minden visszahúzó erővel szemben. Tíz évvel lettünk azóta öregebbek, de tapasztalatokban, tanulságokban és a megtett út eredményeiben talán évtizedekkel is mérhetünk. Egyik-másik kérdésben voltak közben viták is, és bizonyára lesznek ezután is, de abban az ország nagy többsége egyetért, hogy az eddigi úton kell tovább haladnunk.

Tíz éve változatlan a párt politikája, amely egyenlő az ország, hazánk boldogulásának politikájával. Ennek szellemében ül ma össze a Csongrád megyei kommunista küldötteinek pártértekezlete, hogy megtárgyalja a VIII. pártkongresszus óta eltelt időszak eredményeit, hibáit, tanulságait. Szó lesz majd a feladatokról is, mint ahogyan szó volt a Szeged városi, a szegedi járási és a megye más helyén lezajlott pártértekezleteken, és szerte az országban. A témák, a feladatok, rendkívül sokszínűek voltak, de abban mindenütt megegyezett a tanácskozáskor szelleme, hogy akarunk és tudunk is még jobban, szebben, még eredményesebben dolgozni megvan az erőnk hozzá, a párt eddigi politikájának következetes folytatásával. A hazájukért, népükért felelősséget érző kommunista — s velük az ország komolyan gondolkodó dolgozó tömegei — azt várják és azt kívánják, hogy a közeledő IX. pártkongresszuson az eddigi politika nyerjen megerősítést. Mert csakis annak további megvalósításával, elvi eredményeinek nélkül juthatunk előre útonkon. Az újabb sikerek és a boldogulás ezután sem mindig sima, de feltétlenül célravezető útján.

LÖKÖS ZOLTÁN

Ma kezdődik a megyei pártértekezlet Szegeden

A Magyar Szocialista Munkáspárt Csongrád megyei Bizottsága november 4- és 5-ére hívta össze a megyei pártértekezletet a megyei párt- és tanácsszékház dísztermébe.

Napirend:

1. A Csongrád megyei pártbizottság beszámolója a végzett munkáról és a további feladatokról.
2. A Megyei Revíziós Bizottság beszámolója.
3. Az MSZMP Csongrád megyei Bizottsága és az MSZMP IX. kongresszusán részt vevő küldöttek megválasztása.

A tanácskozás ma reggel 9 órakor kezdődik Szegeden.

A megyei pártértekezletet köszönti

Megnyitották az úttörő-kiállítást

(Somogyiné felvétele)

Pillanatfelvétel a kiállításról

Szeged és Csongrád megye területéről három ezer kisdobos és úttörő örs jelentkezett a Vörös Zászló Hőseinek Útján mozgalomba. A jelentkezőknek két feltétele volt: valamilyen nemes tett végrehajtása és egy olyan „nevezési emlék” készítése, amely nagy nemzeti hagyományainkat, a párt hősi harcait, a haladó eszméket tükrözi.

A legkifejezettebb, legszebb jelentkezési emlékekből Köszöntjük pártunkat címmel — ez a neve a mozgalom első akciójának — tegnap megyei úttörőkiállítás nyílt a Csongrád megyei tanács épületének előcsarnokában. Jó Ferenc megyei úttörőtitkár köszöntötte a megjelenteket, köztük Deák Bélát, a városi párt-végrehajtóbizottság tagját, a városi pártbizottság osztályvezetőjét, Hantos Mihályt, a megyei tanács vb elnökhelyettesét, valamint a KISZ megyei bizottságának számos tagját, úttörőcsapat-vezetőket, pedagógusokat.

Bíró Lajos, a KISZ Csongrád megyei bizottságának első titkára, a Magyar Úttörők Szövetsége Csongrád megyei elnökségének elnöke mondott megnyitó beszédet. — A megyei pártértekezlet küldötteit köszönti ez a kiállítás — mondotta, majd arról beszélt, mennyire érdekelték az örsök a kommunista, pártvezetők, munkásmozgalmi veteránok tevékenysége iránt, s hogy sok érdekes és értékes találkozárra került sor az elmúlt időszakban.

Ezt követően Bíró Lajos jelképesen átadta Ágoston Józsefnek, a megyei párt-

végrehajtóbizottság tagjának, a megyei pártbizottság osztályvezetőjének a mintegy 500 nevezési emléket, az úttörőajándékok színét-javát. — A megyei párt-végrehajtóbizottság nevében örömmel veszem át ezt a nagyon szép és színvonalas kiállítást — fordult a felsorakozott pirosnyakkendős lányokhoz, fiúkhoz Ágoston József, hozzátéve, hogy a megyei pártértekezlet háromszázötven küldöttének is bemutatják majd a gyermekkezek kis remekműveit.

Bóty Beáta, a Mérey utcai általános iskola tanulója a párt szeretetéről szavalt, s a versmondás után ugyancsak a pártól, a vörös zászlórtól énekeltek a Rózsa Ferenc sugáritói általános iskola tanulói. Kóczián József csapatvezető vezényletével. Az ün-

nepség befejeztével ki-ki megtekintette a kiállítást. Múltból köszöntést aligha lehet elképzelni, mint az itt felsorakozott zászlók, terítők, szobrok, fafaragások, emlékmű-makettek, mozaikok és a gyermeki szeretet, igyekezet sok egyéb megnyilvánulása így együtt még hangsúlyozottabb jelentést kapnak a hűség és dokumentumai, a párt iránti szeretet jelképei. A sokféle szimbólum közül is kiemelkedik az a piros nyakkendőkből készített gyönyörű zászló, amelyet a makkói úttörők készítettek, hímeztek.

A kiállítás, amely egyszerre reprezentatív és meghatározó is, november 12-ig várja a látogatókat Szegedről, s a járás, a megye minden helységéből.

A könyvbarát olvasómozgalomról tárgyalt a népront megyei elnöksége

A Hazafias Népront Csongrád megyei elnöksége tegnap, csütörtökön délelőtt Szegeden, a megyei népronttitkárságon munkaértekezletet tartott. Az elnökség tagjai és a meghívott vendégek számára Kirschner Márton, a megyei könyvtár igazgatója tartott tájékoztatót a könyvbarát olvasómozgalom Csongrád megyei eredményéről és a további feladatokról, majd Tóth Ferenc, a mezőgazdasági könyvbarátok körének megyei titkára számolt be a kör tevékenységéről. A hozzászólók — köztük Forgó Pál, a megyei

pártbizottság munkatársa — számos értékes gondolattal gazdagították az elhangzott referátumokat. A munkaértekezleten jutalmak átadására is sor került: Katona Sándor, a Hazafias Népront Csongrád megyei Bizottságának titkára, országgyűlési képviselő a Hazafias Népront Országos Tanácsának jutalmait adta át Molnár Sándornak, a megyei népronttitkárság munkatársának, valamint Czukár Györgynek, a szegedi városi népronttitkárság adminisztrátorának november 7. alkalmából.

Mai számunkból:

Ünnepségek, jutalmazások, megemlékezések

Tudományos konferenciák Szegeden

Több gyorsfagyasztott élelmiszer

Interpellációk nyomában

Szovjet miniszterek kitüntelése

Szerdán a nagy Kreml palotában ünnepélyes keretben között nyújtották át a Lenin-rendet érdemeik elismeréséül Antonov, Grismanov, Nyeporoznyij, Rudnyev, Tarasov, Zverev szovjet minisztereknek, valamint Mihajlovnak, a Minisztertanács mellett működő sajtóbizottság elnökének.

A kitüntetéseket Nyikolaj Podgornij, a Legfelső Tanács Elnökségének elnöke adta át.